

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quonam pacto Imperator Constantinus vastatis gentilium delubris, multas
multis in locis ecclesias erexerit. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

Corpus eius ad Constantinopolim, quæ noua Roma appellata erat, deportatum, regali sepulchro conditum est.

*Quoniam pacto Imperator Constantinus vastatis
gentilium delubris, multas multis in locis eccle-
sias erexit.* CAP. XIII.

Postea Imperator ad religionem Christianam maiore cura ac studio cepit incumbere. Gentilium ritus & cærimonias profligare: gladiatorum pugnas comprimere: suas ipsius imagines in idolorum templis statuere. Et cum gentiles affirmarent Serapidem esse, qui Nilum ad agros AEgypti irrigandos introduceret, propterea quod vlna quædam, id est mensura aquæ inūdantis (quam $\omega\lambda\chi\omega$ vocāt) in templum Serapidis esset deportata, Imperator vlnam illam ad Ecclesiam Alexandrinam transferri iubet. Cum autem sermo percrebesceret, Nilum præ Serapidis ira deinceps minimè inundaturū, non modò flumen anno sequenti extra ripas vt solet diffluit, inq; posterum diffluit, verū etiam inde re ipsa planum factum est, Nilum non propter huiusmodi superstitiosam religionem, sed propter diuinæ prouidentia decreta inundare consueuisse. Eisdem temporibus, tamen Sarmatæ Barbari & Gotthi in agros Romanos irruptionem facerent, tamen Imperatoris institutum in ecclesiis construendis, nequiquam propterea præpeditū est: sed vtriq; negotio diligenter ac prouide ab eo prospectū. Nam istos crucis vexillo, quod est Christianorum propriū, in prælio fratus, tam fortiter deuicit, vt non solum tributū, quod ab antiquis imperatoribus dari solet Barbaris, ipse illis penitus ademerit: sed illi etiam præ incredibili victoria obstupefacti, tunc primum Christianæ religioni colendæ, cuius præsidio Constantinus incolumis euaserat, se totos traderent. Constantinus verò denuo ad alias Ecclesias ædificandas se conuertit, atq; vnam propter quercum Mambre (subter quam sacra ostendunt eloquia, angelos ab Abrahamo hospitio exceptos) fabricauit. Nam cum certior factus esset, aras apud illam quercum erectas esse, gentilia sacrificia ibi peragi, per literas Eusebium Cæsareæ episcopum, quod eam rem neglexerat, grauiter reprehendit. Iubet igitur aras

D distur-

SOCRATIS HISTORIAE

disturbari, & templum prope quercum construi. Alteram verò ecclesiam in Heliopoli Phœniciaë ædificari mandat, idq; tali causa adductus. Heliopolitani, quem olim habuerint legislatorem non habeo quidem dicere, sed quomodo moratus ille fuerit, ipsi mores ciuitatis aperte declarant. Nam vxores apud illos communes esse, lex patria iubet: & propterea de liberis nihil certi posse sciri. Etenim parentū, ac liberorum nulla distinctio est. Virgines etiam peregrinis, qui eo aduentant, constuprandas tradunt. Istud institutum iam apud illos inueteratum Imperator penitus abrogare laborauit. Nam sublato illo turpitudinis flagitio, lege quadam sacra & seuera sanciuuit, vt genera ac familiae, se inter ipsas agnoscerent. Ecclesiis denique exstructis, episcopum designandum, & sacrum clerum constituendum accurat. Sic ergo Heliopolitanorum status, malis illis perpurgatis, ad modestiam ab eo traductus est. Pari ratione templum Veneris in Aphacis, ad montem Libanum situm demolitus est: nefandos ritus, qui illic tam impudenter & inuerecundè gerebantur, radicitus extirpauit. Quid commemorem, quemadmodum dæmonem Pythonicum in Cilicia deturbarit, & delubrum, in cuius recessus se latenter abdidisset, funditus euertere præceperit. Porro tanto desiderio, ac studio erga religionem Christianam inflammatus erat, vt cum esset bellum contra Persas gesturus, tabernaculum quod ecclesiae formam & effigiem exprimeret, Sicut Moyses in deserto fecerat, ex velamine variato confecerit: illudque secum portandum curarit, quo in locis etiam desertissimis ædem sacram ad orandum decore paratam haberet. Verum id temporis bellum non vltius processit. Nam quia Persæ Imperatorem extimesceret, ante fuit extinctum. Quod autem Imperator in condendis vrbibus multum studij posuerit, quod ex nonnullis vicis ciuitates effecerit, vt Drepanem matris nomine appellarit, vt Constantiam sororis Constantiae nomine nuncupatam in Palæstina ædificauit, literis in presentia mandare minime opportunum arbitror. Nam non est nobis propositum, alias Imperatoris res gestas enumerare, præterquam eas, quæ ad Christianam religionem, imo verò quæ ad ecclesias solum spectare videantur. Quapropter cū præclare facta Imperatoris sint alterius instituti

fituti, propriaq; ac separata tractatione egeant, aliis, qui de rebus eiusmodi rite scribere norint, omnino persequenda relinquo. Equidem ipse quoq; si ecclesiae concordia firma stabilisq; mansisset, penitus conticuissem. Nam ubi nullum argumentum suppetit ad dicendum, inanis solet esse & superuacanea dicentis oratio. Caeterum quoniam differendi subtilitas, & vanae fallaciarum argutiae Apostolicam Christianae religionis fide eodem tempore perturbarunt, & quasi membratim discerpserunt, de illis aliquid scriptis prodendum putavi, quo res in ecclesiis gestae ab obliuione vindicarentur. Nam earum noticia, cum apud alios pluresq; in magna laude ponitur, tum illum, qui eam habet multo plane efficit cautiorem. Etenim cum inanis aliqua de verbi significatione inciderit cōtrouersia, docet eum firmè animo consistere.

Quomodo Constantini temporibus, interiores Indorum gentes, Christianam fidem amplexati sunt.

C A P. X V.

DEinceps qua ratione Christiana religio temporibus huius imperatoris creuerit, latiusq; propagata sit, à nobis commemorandum est. Nam gentes, quae interiorè Indiam & Iberiam incolebant, tunc primum Christi fidem receperunt. Quid verò causae sit, cur interiorè Indiā adiunxerim, paucis explicabo. Cum Apostoli sortitò iter ad gentes suscepissent, Thomas Parthiam, in qua munere Apostolico perfungeretur, obtinuit: Matthæus, Aethiopiam: Bartholomæus, Indiam, quae huic finitima est, sortitione cepit. India autem interior, quam permultae gentes Barbarae accolunt, linguis inter ipsas discrepantes, non ante tempora Constantini verbo Christi, & eius religione illustrata est. Quae verò causa eos, ad Christi fidem amplectendam impulerit, iam dicturus venio. Meropius quidam Philosophus, genere Tyrius, studio Indorum regionem peruidendi incensus fuit: exemplo credo Metrodori Philosophi ad eam rem prouocatus, qui eandem regionem ante lustrauerat. Meropius igitur duobus pueris consanguineis secum deductis, qui linguae